

מ"ת 14179/01/24 - מדינת ישראל נגד פארס עיסא (עציר)

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"ת 14179-01-24 מדינת ישראל נ' עיסא(עציר)
תיק חיצוני: 565436/2023

לפני מבקשת נגד משיב	כבוד השופט אבי וסטרמן
מדינת ישראל	פארס עיסא (עציר)

ב"כ המבקשת, עו"ד דניאל דהן סבג

ב"כ המשיב, עו"ד איריס אהרונוב

החלטה - ראיות לכאורה כתב האישום

- נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של פריצה לרכב וגניבת רכב בצוותא, החזקת כלי פריצה לרכב בצוותא, החזקת סכין שלא כדין, קשירת קשר לעשות פשע ונהיגה ללא מלווה.
- לפי עובדות כתב האישום, בתאריך 26.12.23 בסמוך לשעה 9:00, הגיעו המשיב ושניים אחרים (אחד מהם תושב האזור) לעיר ראשון לציון, מי מהם התפרץ לרכב וחיבר ממיר מתח חיצוני למצת הרכב ומצדו השני של השנאי חיבר מכשיר אלקטרוני מיוחד המיועד לשיבוש תדרי שידור. לאחר מכן, החל המשיב בנסיעה ברכב מהמקום ובהמשך נעצר בסמוך למחסום חיזמה בירושלים, כאשר ברשותו סכין.

טענות הצדדים

- המבקשת טוענת כי בידיה ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב, בהן הודעת המתלונן, הודעת אוכף איתוראן, דו"ח פעולה משטרת, צילום נעליים ייחודיות איתן נתפס המשיב אשר תואמות לנעליים אותן נעל נהג הרכב הגנוב, טביעת אצבע של המשיב על מצלמת הרכב הגנוב, סרטוני מצלמת דרך של הרכב הגנוב, דיווח למוקד 100, תע"צ משרד הרישוי, דו"ח ממצאי תקשורת, וחוות דעת מומחה בנוגע למכשירים הייחודיים בעזרתם נגנב הרכב.
- ב"כ המשיב חולקת על קיומן של ראיות לכאורה לכך שהמשיב הוא שגנב את הרכב ונהג בו. לעניין זה הפנתה לכך שהשטור לא ראה את המשיב נוהג ברכב ואף לא יורד ממנו. עוד טענה כי הודעת אוכף איתוראן, לפיה

עמוד 1

ראה את המשיב יוצא מדלת הנהג של הרכב הגנוב, אינה מתיישבת עם מצלמת הדרך ברכב הגנוב, מכיוון שבמצלמה לא נצפה המשיב אלא שני אנשים אחרים.

עוד טענה ב"כ המשיב כי מצלמת הרכב עליה נמצאה טביעת האצבע הינה מצלמה ניידת, וכי במהלך חקירת המשיב הייתה מונחת על השולחן, ועל כן לא ניתן להסתמך עליה לצורך הפללת המשיב. כן טענה כי הנעליים אותן נעל המשיב אינן ייחודיות.

באשר לעבירה של החזקת כלי פריצה, טענה ב"כ המשיב כי על פי חוות הדעת וחומר הראיות אין כלל סימני פריצה על הרכב וכי המכשיר שנתפס אינו כלי פריצה. באשר לעבירת נהיגה ללא מלווה, טענה כי חלפה התקופה בה המשיב היה אמור לנהוג עם מלווה.

דין והכרעה

5. כידוע, בדיון בבקשה למעצר עד תום ההליכים על בית המשפט לבחון האם קיימת תשתית ראייתית לכאורית להרשעת הנאשם. לשם כך, נדרש בית המשפט לבחון האם חומר הראיות הקיים מצביע על סיכוי סביר להרשעת הנאשם, בהנחה שהראיות יעברו את "כור ההיתוך" של ההליך הפלילי (בש"פ 2281/20 **אבו עאבד נ' מדינת ישראל** (8.4.20)). במסגרת זו אין מקום להידרש לטענות הנוגעות למהימנות העדויות או למשקלן, אשר מקומן להתברר בפני המותב שדן בהליך העיקרי (בש"פ 916/17 **רבי נ' מדינת ישראל** (15.2.18)).

6. המבקשת טוענת לקיומן של ראיות לכאורה לעבירות המיוחסות, בהתבסס על ראיות לכך שהמשיב נהג ברכב הגנוב; במוקד טענותיה של ב"כ המשיב מצוי סרטון מצלמת הרכב שתיעדה את האירוע, ולטענתה המשיב אינו מופיע בו.

חזקה תכופה

7. דן אozנה, עובד באיתוראן, מסר בהודעתו מיום 26.12.23 כי ראה את הרכב הגנוב מגיע לכיוון מחסום חיזמא. הרכב עצר ופגע במדרכה. בחור לבוש מכנסי ג'ינס, חולצה ארוכה בצבע ג'ינס, שיער שחור קצר גבוה, יצא מדלת הנהג בהליכה לכיוון מעלה. הבחור היה לבד ברכב. אozנה הצביע על החשוד, וירון, שוטר שהיה במקום, נסע לכיוון החשוד ועצר אותו. אozנה ציין כי ראה שהאדם שעצר השוטר הוא אותו חשוד שירד מן הרכב, הגם שלאozנה לא היה קשר עין רציף עם החשוד, אולם לא היה במקום אף אדם אחר שהלך ברגל. יצויין כי על פי תמונת המשיב לאחר מעצרו, המשיב אכן עונה לתיאור של אozנה באשר לאדם שיצא מדלת הנהג ברכב הגנוב.

8. בדו"ח פעולה מיום 26.12.23 כתב רס"ב ירון יחזקאל כי ביצע חסימה לכיוון חיזמה ובסמוך אליו עמד בחור מאיתוראן בשם אozן. השוטר הבחין ברכב הגנוב. עובד איתוראן חסם את הרכב וסימן לשוטר לעבר אדם שהולך בצידה השמאלי של המדרכה מאזור פריקת הרכב הגנוב. השוטר עצר את המשיב.

9. העובדה כי המשיב נהג לכאורה ברכב בטרם נעצר, מתחזקת לנוכח שתי ראיות נוספות.

א. ראשית, טביעת אצבעו של המשיב זוהתה על מצלמת הרכב שנמצאה על רצפת הרכב הגנוב.

איני מקבל את הטענה כי מצלמת הדרך היא חפץ נייד, ועל כן יש להתייחס לטביעת האצבע שנמצאה עליה בהתאם. מצלמת הדרך, עובר לגניבה, היתה מותקנת ברכב. טענת המשיב לפיה יתכן והיה מעורב בהתקנתה במסגרת עבודתו בבית חנינא, נשללה בדברי בעל הרכב לפיהם לא טיפל ברכב בבית חנינא וכן הזמין את המצלמה מספק של חברה ישראלית ולא יכולה היתה להיות גישה למצלמה לטכנאים פרטיים או מוסך פרטי כלשהו (ר' מזכר שנכתב על ידי רס"מ רעות שרון ביום 4.1.24).

טוענת עוד ב"כ המשיב כי המצלמה היתה מונחת על השולחן בעת חקירת המשיב ביום האירוע, וייתכן כי זה מקור המצאותה של טביעת האצבע. עם זאת, מקובלת עלי עמדת ב"כ המבקשת כי אין לכאורה היתכנות לאפשרות זו. חקירת המשיב ביום 26.12.23 היא מן השעה 21:16; זאת, בעוד שטביעות האצבע ממצלמת הדרך נלקחו קודם לכן. הדבר עולה מדו"ח תיעוד פיתוח ט"א מיום 27.12.23, במסגרתו ציין כותב הדו"ח כי הגיע לבדוק את הרכב ביום 26.12.23 בשעה 15:00.

ב. שנית, בתיעוד ממצלמת הדרך ברכב הגנוב (אליו אתייחס בהרחבה בהמשך), בסופו של סרטון 258, ניתן לראות דמיון משמעותי בין חלקן האחורי של נעלי הנהג מסוג AIR NIKE (מצויה גם תמונה בחומר החקירה), לבין זה של הנעליים אותן נעל המשיב כאשר נתפס.

10. השילוב בין הודעותיהם של עובד איתוראן והשוטר ירון יחזקאל, לבין שתי הראיות האובייקטיביות שצויינו לעיל, מלמד על כך שהמשיב נהג לכאורה ברכב הגנוב בטרם נעצר.

עובדה זו, יחד עם הנסיבות בהן נגנב הרכב לכל המוקדם סמוך לשעה 9:40 בבוקר ביום האירוע (לפי דו"ח איתוראן), והמשיב נעצר בסמוך לשעה 11:40 (דו"ח המעצר), מקימות לחובתו של המשיב **חזקה תכופה**.

כידוע, החזקה התכופה היא חזקה עובדתית המבוססת על ניסיון החיים. על-פיה, אדם שנמצאים ברשותו טובין גנובים זמן קצר לאחר שנגנבו יוחזק כמי שגנב אותם או למצער קיבל אותם לרשותו בודעו שהם גנובים. זוהי חזקה הניתנת לסתירה, ונבחנת בהתאם למכלול נסיבות העניין. הנאשם יכול להפריך את החזקה על-ידי הצעת הסברים חלופיים להימצאותם של הטובין הגנובים בידי (ע"פ 8584/13 **שטארה נ' מדינת ישראל** (30.6.14) פסקאות 22 ו- 25 לחוות דעתה של כב' השופטת ברק ארז).

ראיות נוספות

11. המשיב אוכן בבוקר האירוע בסמוך לשעה 9:00, בעיר ראשל"צ, לפי אנטנה הממוקמת מרחק של כ- 3 ק"מ ממקום גניבת הרכב (ע"פ מספר הטלפון שמסר בחקירתו). הדבר עולה ממזכר שרשמה רס"מ רעות שרון ביום 31.12.23, ומחקרי התקשורת שצורפו לו.

12. הראיה שבמוקד טיעונה של ב"כ המשיב הינה התיעוד ממצלמת הדרך ברכב הגנוב.

צפיתי בסרטונים שבחומר החקירה. באחד הסרטונים (קובץ 497) נראה רכב אשר עוצר מול הרכב הגנוב. שניים יורדים ממנו. אחד לבוש במעיל לבן ונושא תיק קטן בידו, והשני לובש חולצה לבנה. ככל העולה מן התיעוד, גם על פי לבושם של השניים, איש מהם אינו המשיב, ואף המבקשת אינה חולקת על כך.

בסרטון אחר (קובץ 258), המתעד את נסיעת הרכב לאחר היציאה מראשון לציון, בנסיעה בכביש המהיר, נראה כי אדם הנמצא ברכב מסיט את המצלמה מכיוון הנסיעה לכיוון הדשבורד; בהמשך, מוסטת המצלמה שוב כך שהיא מצלמת את רגליו של הנהג. אכן, כפי שטענה ב"כ המשיב, נראה כי האדם אשר מסיט את המצלמה הוא האדם במעיל הלבן (שאינו המשיב), וזאת לפי חלק מן השרוול הלבן הנצפה בסרטון; עם זאת, צפייה מספר פעמים בסרטון, גם בהילוך איטי, מעלה כי אותו אדם, ככל הנראה, יושב במושב הנוסע, ולכל הפחות לא ניתן לשלול זאת. עובדה זו משתלבת עם הדמיון הניכר בין החלק האחורי של נעליו של הנהג (אשר נצפות בסוף הסרטון) לבין זה של הנעלים בהן נתפס המשיב (לעיל).

עבירות נוספות

13. במה שנוגע לעבירה של נהיגה ללא מלווה, אפנה למסמך רשות הרישוי מיום 27.12.23 המצוי בתיק, ממנו עולה כי המשיב נדרש לנהוג עם מלווה. כאמור לעיל, מחומר הראיות עולה לכאורה כי המשיב נהג לבדו ברכב. טענת ב"כ המשיב לפיה חרף האמור במסמך, ובהתאם להנחיות הרלוונטיות, לא נדרש המשיב למלווה, מקומן להתברר במסגרת התיק העיקרי.

14. בהתייחס לעבירה של החזקת סכין, טענה ב"כ המשיב כי מדובר באולר; כפי שעולה מחומר החקירה אכן מדובר באולר, אולם מרישום החוקרת בצד תמונת האולר (מסומן כפריט מס' 38 בתיק) עולה כי מדובר באולר בעל סכינים מתקבעות. על כן, לא מדובר לכאורה באולר כמשמעו בסעיף 184 לחוק העונשין, וקיים סיכוי סביר להרשעה בעבירה זו.

גרסת המשיב

15. המשיב, בהודעתו מיום 26.12.23, טען כי כלל לא נהג ברכב הגנוב, אלא הלך רגלית באיזור, ואז נעצר על ידי השוטרים. בהודעתו מיום 1.1.24 טען כי לא היה בראשון לציון. בהודעה נוספת מיום 4.1.23, משהוצג בפניו דו"ח זיהוי טביעת האצבע שלו על מצלמת הרכב, טען כי הוא עובד ברכבים ומתקין מצלמות בבית חנינא.

בהקשר האחרון וכאמור לעיל, ממזכר שנכתב על ידי רס"מ רעות שרון ביום 4.1.24, עלה כי בעל הרכב הגנוב מסר שלא טיפל ברכב בבית חנינה וכי הוא הזמין את המצלמה מספק של חברה ישראלית, באופן שאינו מאפשר גישה לטכנאים פרטיים או מוסך פרטי כלשהו.

העבירה של החזקת כלי פריצה

16. אקדים ואומר כי מקובלת עלי עמדת ב"כ המשיב לפיה לא הובאו ראיות לכאורה לביצוע העבירה של החזקת כלי פריצה לרכב.

17. הוראת סעיף 413 לחוק העונשין, המסדירה את העבירה המיוחסת למשיב בהקשר זה, קובעת כי "מי שנמצא ברשותו מכשיר המשמש לשם פריצה לרכב ואין לו הסבר סביר לכך, דינו - מאסר שלוש שנים".

סעיף 413א לחוק העונשין שואב את הגדרות המונחים "פורץ" ו"מתפרץ" מסעיף 405 לחוק "כאשר במקום "בנין" יבוא "רכב".

18. סעיף 405(א) לחוק העונשין קובע כי פורץ הוא מי ש"שובר חלק חיצוני או פנימי של בנין, או פותח - במפתח, במשיכה, בדחיפה, בהרמה או בכל דרך אחרת - דלת, חלון, תריס או כל דבר שנועד לסגור או לכסות פתח בבנין או פתח הנותן מעבר מחלק לחלק בבנין".

19. אשר על כן, פורץ לרכב הוא מי ששובר חלק של רכב, או פותח דבר אשר נועד לסגור אותו. בהתאמה, מכשיר פריצה לרכב הוא כלי אשר השימוש בו נועד לאפשר פריצה כהגדרתה כאמור.

20. ועתה לענייננו. האמצעים אשר נתפסו ברשותו של המשיב, ואליהם מתייחס כתב האישום, הם ממיר מתח חיצוני שחובר למצת הרכב אליו חובר מכשיר אלקטרוני המיועד לשיבוש תדרי שידור. כפי שעולה מחוות דעת מז"פ המצויה בתיק (מיום 2.1.24), המכשיר הראשון נועד לחסום או לשבש תדרי שידור שונים, והשני הוא ממיר מתח אשר חובר למצת הרכב ונועד לספק למשבש התדרים מתח של 220V.

21. אם כן, האמצעים האמורים לא נועדו לכאורה לאפשר פריצה לרכב כהגדרתה בחוק, כי אם לאפשר את הגניבה או להקל עליה, באופן בו לא ניתן יהיה לעקוב אחר הרכב באמצעות מערכת "איתוראן". ואכן, שיבוש המערכת, החל משעה 9:38, עולה מדו"ח "איתוראן" המצוי בתיק.

22. ער אני לעובדה כי תכליתה של העבירה לפי סעיף 413 עשויה להתקיים גם לגבי המכשירים שנתפסו. העבירה של החזקת כלי פריצה לרכב (כמו גם העבירה האחות של החזקת מכשיר פריצה, הקבועה בסעיף 409 לחוק העונשין), נועדה להפיל מעשה שהוא מטיבו מעשה הכנה, אשר מקדים ביצוע עבירות כגון גניבת רכב או גניבה מרכב. התכלית של מניעת ביצוען של עבירות של גניבת רכב מתקיים גם במכשירים שבנדון, אשר מטרתם

לאפשר את הגניבה או להקל עליה.

ב"כ המבקשת טענה כי קיימת פסיקה לפיה ניתן להסתפק בקיומה של התכלית האמורה לצורך השתכללות העבירה, אולם לא הפנתה לפסיקה כזו. לעמדתה, מאחר ומצויים אנו בהליך פלילי, ולנוכח עקרון החוקיות, לא ניתן להסתפק בתכלית העבירה. מאחר והמעשה הנדון אינו נכנס בהגדרתה של העבירה בחוק העונשין, איני יכול לקבוע כי קיים סיכוי סביר להרשעה בה.

ניתוח הראיות וסיכום

23. כמפורט לעיל, המבקשת הניחה תשתית ראייתית לכך שהמשיב נהג ברכב הגנוב זמן קצר לאחר גניבתו: הודעת עובד איתואן ודו"ח השוטר שהיו עמו, טביעת האצבע שנמצאה על מצלמת הדרך, ותיעוד נעליו של הנהג. המשיב, בגרסתו, חלק על העובדות המבססות את החזקה התכופה (קרי - עצם נהיגתו ברכב), אולם גרסתו לפיה לא היה בראשון לציון נסתרה במחקרי התקשורת, וכן לא עלה בידו להסביר את המצאות טביעות אצבעותיו על מצלמת הדרך. משהונחו ראיות לכאורה לעובדה כי המשיב נהג ברכב הגנוב, לא עלה בידו להפריך את החזקה התכופה.

24. סבורני כי התיעוד ממצלמת הדרך, בו נצפים שניים אחרים במקום ממנו נגנב הרכב, אינו שולל את האפשרות לפיה גם המשיב היה במקום (ויוזכר כי אוכן בקרבת מקום במועד סמוך), או לחילופין שנכנס לרכב בהמשך נסיעתו במקום סמוך. בכל מקרה, בהינתן העובדה כי המשיב נמצא נוהג לכאורה ברכב, קיים סיכוי סביר להרשעתו גם בעבירה של פריצה לרכב, אשר כאמור לעיל יכולה להשתכלל גם בדרך של פתיחת דלת הרכב על ידו. אשר על כן, קיימות ראיות לכאורה לעבירות של גניבת רכב, פריצה לרכב וקשירת קשר.

25. כאמור לעיל, מצאתי גם ראיות לכאורה לעבירות של החזקת סכין ונהיגה ללא מלווה.

26. סיכומי של דבר, אני קובע כי המבקשת הניחה ראיות לכאורה המבססות סיכוי סביר להרשעת המשיב בעבירות המיוחסות לו, למעט לגבי העבירה של החזקת כלי פריצה לרכב.

ניתנה היום, י"א שבט תשפ"ד, 21 ינואר 2024, במעמד הצדדים.